887/12

Den 29. februar 2012 blev i sag nr. 80.846:

xxxxxxxx xx xxxxxxxx
xxxx xxxxxxxxx xxx x
xxxx xxxxxxxxxx

mod

Lærerstandens Brandforsikring G/S
Farvergade 17
1463 København K

afsagt

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren har autoforsikring i Lærerstandens Brandforsikring G/S. Han klager over selskabets ansvarsfordeling vedrørende et anmeldt færdselsuheld, hvori den forsikrede bil har været impliceret den 15/4 2011.

Klageren blev påkørt af en bagfrakommende bilist, mens han foretog en u-vending. Selskabet fastholder over for nævnet at klageren bærer ansvaret for uheldet.

I sin klage til nævnet har klageren bl.a. anført:

"**1. Sagsfremstilling, kort redegørelse for sagen. …**
Den 15. april 2011 kørte jeg i … i det nordlige … ud til venstre side i et T-kryds for at foretage en såkaldt U-vending. Forinden havde jeg orienteret mig i det indvendige bakspejl og set, at den bagfrakommende bil var så langt bag mig at vedkommende umuligt kunne blive generet af min manøvre. Da jeg var næsten helt rundt i min manøvre, blev jeg, til min egen store overraskelse, alligevel ramt i den bageste del af min bageste kofanger, som nærmest blev revet af. Efterfølgende stod jeg ud af bilen sammen med min søn … som var passager på forsædet i min bil, og gik hen til modparten - en kvinde - for at høre om hun var OK. Her sagde hun omtrent ordret. 'jeg så dig slet ikke'. Hertil svarede jeg omtrent ordret: 'det giver dig vel ikke påkørselsret?' Herefter sagde kvinden omtrent ordret: 'jeg påtager mig hele skylden: jeg var optaget af samtale med min datter'. (Der sad en mindre pige på bagsædet fastspændt i en autustol.) Hvortil jeg svarede: 'Det sidste skal du nok ikke skrive i din anmeldelse til forsikringen.' Denne sidste bemærkning kan jeg godt fortryde nu, da det efterfølgende har vist sig, at det måske netop er det springende punkt i sagsfremstillingen!? Efterfølgende er jeg blevet pålagt den fulde skyld i uheldet med henvisning til færdselslovens kap. 4 § 18 stk. 1 (se i øvrigt vedlagte korrespondance med forsikringsselskabet.)

2. Hvad vil De konkret opnå hos selskabet? …

Jeg vil opnå, at forsikringsselskabet trækker påstand om at jeg bære fuld skyld tilbage. Dels er det for [klageren] tydeligt, at færdselsloven *ikke* tager højde for det vi i daglig tale kalder en U-vending (begrebet eksisterer ikke i færdselsloven) - den kender kun til en såkaldt 3-punkts-vending, som påbegyndes fra holdende position på kørebanen i højre side, mens en U-vending påbegyndes fra kørebanens midte. Dels vil en U-vending bagfra kun kunne opfattes som et venstresving, hvilket skal behandles under færdselslovens kap. 4 § 16.stk. 4. Endelig vil jeg henholde mig til mit brev til LB af 16. maj 2011, hvor jeg gør opmærksom på færdselslovens kap. 4 § 15 stk. 3. Jeg har i min oprindelige anmeldelse gjort opmærksom på, at min søn var vidne, hvorfor det også kan bevidnes, at modparten uopfordret fortalte, at hun var uopmærksom, da hun var i samtale med sin datter på bagsædet. Jeg vil derfor have selskabet til at forholde sig til deres egen formulering i brev af 9. juni 2011 5. afsnit 3. linie, hvor det hedder: 'Det kræver således klare beviser, eksempelvis vidneforklaringer'. Min søn … stod ved siden af, da den ovenfor anførte samtale fandt sted med modparten på ulykkesstedet. og kan således bevidne, at modparten selv henførte uheldet til sin egen uopmærksomhed og ikke min manøvre."

Ved brev af 20/7 2011 til nævnet har selskabet hertil bl.a. bemærket:

"Sagsfremstilling:
Vores medlem anmeldte den 16. april 2011, at han dagen før havde foretaget en u-vending. Da denne næsten var gennemført, blev han ramt bagfra af modparten.

Vi skrev på den baggrund til vores medlem, at han havde den fulde skyld for det anmeldte uheld. En u-vending skal foretages uden fare eller ulempe for andre i trafikken. Vores medlem skulle således have afventet, at u-vendingen kunne foretages uden gene for den bagfrakommende.

Vi modtog den 27. april 2011 en kommentar fra vores medlem. Han anførte bl.a. heri, at han telefonisk havde kontaktet modpartens selskab, der havde oplyst ham om, at modparten bar skylden for det anmeldte uheld. Denne oplysning stemmer dog ikke overens med, at vi har modtaget et krav fra modpartens selskab svarende til den fulde udgift for reparation af modpartens bil.

Vores medlem har flere gange oplyst, at modparten påtog sig skylden umiddelbart efter sammenstødet. Dette kan dog ikke tillægges betydning ved skyldfordelingen. Modpartens udtalelser er således ikke et 'springende punkt i sagsfremstillingen', som vores medlem anfører det i sin klage til nævnet. Det er således heller ikke afgørende, at vores medlems søn kan bevidne, at denne samtale mellem vores medlem og modparten har fundet sted.

I forbindelse med vores hidtidige behandling af sagen, fremsendte vi den 28. april 2011 kendelse nr. 77.307 og nr. 69.049 til vores medlem. Disse kendelser støtter vores afgørelse i nærværende sag.

Den 9. juni 2011 redegjorde vi over for vores medlem for, at en u-vending er omfattet af færdselslovens § 18, stk. 1. En sådan manøvre skal herefter udføres uden fare eller ulempe for andre i trafikken.

Konklusion:
Vi må fastholde, at det er i overensstemmelse med retspraksis, at vores medlem blev pålagt den fulde skyld for den anmeldte skade.

Det er ubestridt, at skaden opstod, da vores medlem ikke nåede at færdiggøre en u-vending, før den bagfrakommende bil nåede op til ham. Der er intet, såsom f.eks. en betydelig hastighedsoverskridelse, der taler for, at der kan statueres medvirken fra modpartens side Da en u-vending skal foretages uden fare og ulempe for andre i trafikken, finder vi, at vores medlem havde den fulde skyld for den anmeldte skade.

På den baggrund fastholder vi den opkrævning af selvrisiko, der er sket i sagen."

Ved brev af 22/7 2011 til nævnet har klageren hertil bl.a. anført:

"Af Deres brev af 21. ds. og vedlagte bilag fremgår det, at LB fastholder deres tidligere afgørelse.

1) LB fastholder også, at det ikke har nogen afgørende betydning, at min søn og jeg havde en samtale med modparten lige efter uheldet var sket. LB fremhæver at det ikke har nogen betydning, at modparten påtager sig skylden for uheldet, da selve det faktum, at jeg foretog en såkaldt U-vending er nok til at tildele mig den fulde skyld.
2) Ligeledes anfører LB nogle udtalelser, som skulle have fundet sted mellem mig og modpartens selskab angående skyldsspørgsmålet.

Ad 1) Vedr. samtalen med modparten efter uheldet er sket, synes det ikke at blive bemærket, at jeg *ikke* refererer til modpartens udtalelser ang. sin skyld i uheldet, men at jeg referer til hendes egne udtalelser om ***uopmærksomhed,*** som efter mit skøn giver hende ansvarspådragende skyld.

Derfor henviser jeg til færdselslovens kap. 4 § 15 stk. 3.

Det er i dén forbindelse, jeg mener, at det er vigtigt at have et vidne, der overhørte udsagnet. Dette synes at blive kommenteret lidt uklart af LB, hvorfor jeg tillader mig at præcisere.

Ad 2) Vedr. udtalelser fra modpartens selskab, så handlede det om, hvorvidt jeg kunne sende regning for leje af køretøj i reparationstiden til LB.

Da jeg forespurgte i LB henviste de mig til modpartens selskab, som jeg efterfølgende kontaktede pr. telefon. Hér redegjorde jeg mundtligt for hændelsesforløbet, overfor den jeg talte med - ... Han sagde på telefon, at han mente, at de havde ansvaret, og vi talte om hvilket prisleje, jeg kunne leje bil i og betingelserne for udgifter etc.

Da jeg senere fik et brev fra LB, hvor der stod, at jeg bar den fulde skyld, brugte jeg bl.a. udsagnet fra modpartens selskab som argument. Efterfølgende er så både jeg og modpartens selskab åbenbart blevet klogere — mere er der ikke i dét.

Jeg vender kun tilbage til det i denne forbindelse, da jeg oplever, at LB prøver at beklikke min moralske habitus."

Nævnet udtaler:

Nævnet har gennemgået sagen og finder på det foreliggende grundlag ikke at kunne kritisere selskabets afgørelse, der findes at være i overensstemmelse med retspraksis i den konkrete færdselssituation.

Som følge af det anførte

b e s t e m m e s :

Klageren får ikke medhold.

Marianne Højgaard Pedersen
formand

udskriften bekræftes

Henning Jønsson